

XIN CHO AI NHÌN CON .. ĐƯỢC TRÔNG THẤY ĐỨC MẸ

Một ngày tháng Năm năm 1945 một thiếu nữ diễm kiều quỳ nơi nhà nguyện Nữ Tu Kín Bác Ái. Cô gái quỳ thật nghiêm trang và cầu nguyện thật sốt sắng. Bỗng cô thì thầm:

- Thưa Đức Mẹ Bé Nhỏ của con, xin Mẹ ban cho con ơn gọi tu dòng!

Vừa cầu xong cô bỗng giật mình đánh thót một cái! Cô giơ ngón tay trở đặt trên môi trong dáng điệu hốt hoảng. Cô gái thì thầm:

- Chết rồi, nếu Đức Mẹ MARIA nhận lời mình xin thật thì sao?

Cô biết rõ Đức Chúa GIÊSU KITÔ không bao giờ từ chối điều gì với Đức Mẹ MARIA. Chúa ơi, làm sao bây giờ??? Nghĩ thế nhưng cô thiếu nữ mỉm cười duyên dáng. Cô tự nhủ:

- Không sao! Mình sẽ làm theo ý Đức Mẹ MARIA muốn. Như thế mình sẽ bình an. Trong tay Đức Mẹ là nơi nương náu vững vàng nhất.

Cô thiếu nữ trên là Maria Teresa González-Quevedo, ái nữ bác sĩ Callisto và bà Maria. Trong gia đình, mọi người âu yếm gọi cô bằng tên Teresita.

Teresita chào đời Ngày Thứ Bảy Tuần Thánh 14-4-1930, tại thủ đô Madrid, nước Tây Ban Nha.. Teresita là con út trong gia đình có 3 con: 1 trai 2 gái. Cha mẹ Teresita là tín hữu Công Giáo có lòng đạo đức sâu xa và thuộc dòng tộc vừa sang giàu vừa trí thức. Đặc biệt phía gia đình ông Callisto có ba anh em đã can đảm đổ máu làm chứng cho Đức Tin Công Giáo trong thời nội chiến Tây Ban Nha: 1936-1939. Teresita còn có hai Bác là Linh Mục dòng Tên và Bà Cô là Bề Trên đan viện Kín Bác Ái.

Trong bầu khí vừa sang giàu vừa đạo đức Teresita lớn lên và tươi nở như đóa hoa. Cô gái thật hồn nhiên yêu đời. Đôi lúc trông thấy cô người ta có cảm tưởng trông thấy một thiên thần, bởi dáng vẻ ngây thơ trong trắng của cô. Teresita rất thẳng thắn, tốt bụng và thích cầu nguyện. Đôi mắt cô thường ngược nhìn ảnh thánh Đức Mẹ MARIA. Ngay từ thơ bé, ông Callisto đã dạy cho con gái yêu lời nguyện:

- Lạy Mẹ là Bà Chúa và là Mẹ con, con xin dâng hiến toàn thân con cho Mẹ, và để biểu lộ lòng con kính mến Mẹ, con xin dâng Mẹ ngày hôm nay: đôi mắt con, đôi tai con, miệng lưỡi con, trái tim con, thân xác con và trót mình con. Và vì con thuộc về Mẹ nên xin Mẹ gìn giữ bảo vệ con như vật sở hữu của Mẹ.

Lời nguyện trở thành lời cầu ưa thích nhất của Teresita. Cô bé đọc chung với Ba Mẹ rồi đọc riêng trước ảnh thánh Đức Mẹ MARIA.. Cô bé như biết hưởng nếm trước niềm hạnh phúc thật của thiên quốc.

Teresita thích chạy chơi suốt ngày không biết chán. Nhưng khi chiều đến đôi khi cô bé mệt nhừ. Theo thói quen lành thánh trong gia đình ông bà Callisto, mọi người lần hạt Mân Côi trước khi lên giường ngủ. Một hôm, bé Teresita nói với thân phụ:

- Ba à, con mệt và buồn ngủ quá, nên con không lần hạt Mân Côi được đâu!

Ông Callisto âu yếm nói với con:

- Không sao! Con đọc 3 Kinh Kính Mừng rồi lên giường ngủ bằng an.

Teresita sung sướng đọc 3 Kinh Kính Mừng rồi ngủ một giấc thần tiên!

Cứ thế Teresita hồn nhiên lớn lên trong bầu khí đầm ấm và thánh thiện của gia đình. Teresita rất thương yêu các trẻ em nghèo. Cô bé thường đem thức ăn phân phát cho chúng.

Năm 13 tuổi, Teresita ghi tên gia nhập Hội Con Đức Mẹ, quyết tâm sống theo gương mẫu Đức Mẹ MARIA, hoàn toàn tuân phục thánh ý THIÊN CHÚA và hiến thân mang Đức Chúa GIÊSU KITÔ cho người khác bằng chính đời sống và lời nói của mình. Ngày 13-12-1944 Teresita đọc lời dâng hiến trong Hội Con Đức Mẹ:

- Lạy Mẹ, con xin tận hiến cho Mẹ. Xin Mẹ nhận con làm con Mẹ. Xin Mẹ hướng dẫn bước con đi. Xin Mẹ che chở con khỏi kẻ thù. Xin Mẹ giúp con sống hoàn hảo cuộc sống đời này theo đúng chương trình của Chúa.

Từ đó, Teresita sống trong niềm vui, hạnh phúc tràn đầy. Như bao thiếu nữ con nhà giàu khác của thủ đô Madrid, Teresita rất thích mặc đẹp theo đúng thời trang, đọc sách giải trí và du lịch dạo chơi đây đó. Tuy nhiên, trong kín ẩn tâm hồn, Teresita biết rõ mình được Đức Mẹ MARIA yêu thương dẫn dắt cách riêng. Cô xin khắc trên mặt trái ảnh đeo Đức Mẹ MARIA của cô khẩu hiệu "Lạy Mẹ, xin cho ai nhìn con được thấy Mẹ".

Sau thời niên thiếu vui tươi và hạnh phúc, Teresita bắt đầu nghĩ đến chuyện dâng mình cho Chúa trong dòng Kín. Là con cưng của gia đình giàu có cô không phải gặp nhiều khó khăn và chống đối về phía gia đình, nhất là thân mẫu. Teresita chọn ngày Lễ Hiến Linh 7-1-1948 - tròn 18 tuổi - để bày tỏ ý định với thân phụ và gia đình.

Sau bữa ăn trưa ông Callisto vào phòng nghỉ. Teresita gõ cửa vào phòng Ba. Cô quỳ xuống trước mặt Ba, nắm lấy tay Ba và nói:

- Thưa Ba, con muốn xin phép Ba vào Nhà Kín.

Bác sĩ Callisto im lặng hồi lâu. Rồi ông cất tiếng nói:

- Teresita cưng, con có ý thức rõ điều con nói với Ba không??? Con ưa thích tự do, dạo chơi đây đó. Con có đồng bạn bè và thích mặc đẹp đúng thời trang???

Teresita thưa:

- Ba à, con không còn thích mấy thứ đó nữa!

Ông Callisto nhấn mạnh:

- Nhưng con có hiểu là con bước vào cuộc sống đầy hy sinh khắc khổ không?

Teresita can đảm thưa:

- Con biết rõ và chính vì thế mà con muốn chọn cuộc sống này.

Ông Callisto hỏi câu cuối:

- Cha Giải Tội của con bảo sao?

Teresita đáp:

- Cha nói là con có ơn gọi Nhà Kín thật!

Ông Callisto im lặng. Rồi ông hỏi:

- Con dự định xin vào Nhà Kín khi nào?

Teresita thưa:

- Tháng Hai!

Nắm chặt tay đứa con gái cứng, ông Callisto kết thúc:

- Chúng ta cùng đi báo tin cho Mẹ con biết.

Ngay buổi chiều hôm ấy toàn gia đình nhà González-Quevedo biết tin cô Teresita chuẩn bị vào Nhà Kín. Không bao lâu sau toàn Madrid chuyển miệng nhau tin ái nữ bác sĩ Callisto sẽ gia nhập Đan Viện Kín.

Đúng ngày 23-2-1948, ông Callisto cùng con trai lớn đưa Teresita vào dòng. Nơi ngưỡng cửa đan viện, ông Callisto ôm hôn con và nói:

- Vĩnh biệt con cưng. Ba khuyên con hãy trở thành vị thánh!

Nước mắt lưng tròng nhưng đáng diệu quả quyết Teresita đáp:

- Vâng, con sẽ làm như lời Ba dạy!

Từ nay khởi hành những ngày trầm lặng và chiêm niệm. Teresita không sợ hãi cũng không do dự. Cô quyết định vào đây không phải chỉ để cứu linh hồn mình nhưng còn để cứu linh hồn anh chị em khác bằng lời cầu nguyện và đời sống chay tịnh. Sau hai ngày gia nhập đan viện Teresita bắt đầu ghi lại cố gắng và quyết tâm nên thánh. Cô viết:

- Trước hết, con muốn loại bỏ những gì không đẹp lòng Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Hôm nay là ngày đầu tiên con giặt đồ. Vừa giặt con vừa nghĩ đến Đức Mẹ. Ngày xưa Đức Mẹ MARIA từng giặt dũ chăm sóc áo mặc

cho Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng. Con kết hiệp mật thiết với Đức Mẹ MARIA .. Mỗi ngày qua trong đan viện là một ngày hồng phúc. Con nghĩ sẽ được an bình trong giờ chết.

Thời gian trôi nhanh. Ngày lễ Sinh Nhật Đức Mẹ MARIA, Teresita lãnh tu phục dòng Kín và bắt đầu năm tập. Từ nay cô thiếu nữ giàu sang mỹ miều mang tên Maria Teresa Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Nhưng rồi thử thách xuất hiện. Tháng 5 năm 1949 Chị Maria Teresa bắt đầu bị ho dai dẳng và sức khoẻ yếu dần. Thì ra Chị bị sưng phổi. Ngay những ngày đầu liệt giường Chị Maria hiểu rằng từ đây Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ sẽ là bạn đồng hành. Trong thầm lặng và trong kinh nguyện Chị Maria Teresa kết hiệp với Đức Mẹ MARIA và dâng hiến từng ngày lên THIÊN CHÚA.

Một ngày Bác Linh Mục dòng Tên nói với Chị Maria Teresa:

- Bác nghĩ cháu không nên vào dòng quá trẻ!

Chị Maria Teresa đáp:

- Nhưng mà chúng ta phải dâng hiến THIÊN CHÚA tuổi xuân trong trắng!

Bác nhấn mạnh:

- Bác đồng ý! Tuy nhiên, Bác biết rằng cuộc sống dòng Kín quá khắc khổ đối với cháu!

Chị Maria Teresa nghiêm trang đáp lại:

- Cháu cũng biết rõ cháu không vào Nhà Kín để chơi dương cầm!

Chứng sưng phổi mỗi ngày một trầm trọng và các bác sĩ thấy rằng Chị Maria Teresa không thoát hiểm nguy. Bề Trên quyết định cho Chị tuyên khấn, như thế Chị Maria Teresa sẽ được điểm phúc trở thành nữ tu dòng Kín thực thụ.

Ngày 24-1-1950, Chị Maria Teresa chính thức tuyên khấn trên giường bệnh và 3 tháng sau - 8-4-1950 - cũng là Ngày Thứ Bảy Tuần Thánh, Chị Maria Teresa êm ái trút hơi thở cuối cùng sau khi nói lớn tiếng:

- Lạy Mẹ của con, xin Mẹ đến rước con mang con về Trời với Mẹ .. Lạy Mẹ xin hãy làm như ý Mẹ muốn .. Ôi đẹp quá!

4 năm sau khi Chị Maria Teresa qua đời - năm 1954 - tổng giáo phận Madrid mở án điều tra xin phong chân phước cho Chị. Tháng 6 năm 1983, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005) cho công bố sắc lệnh nhìn nhận các nhân đức anh hùng của Chị và từ nay Chị được gọi là "Đấng Đáng Kính".

... "Này em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước niêm phong, là địa đàng xanh non mầm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đỉnh hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống" (Sách Diễm Ca 4,12-15).

(Paolo Riso, "Teresita", Editrice Elle Di Ci, 1992)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt